

Икки хислат

Image not found or type unknown

11:59 / 09.11.2025 1177

لَاقِ مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلِ اِيْلَصِي بِن لَانَع ، اُمُهَنْعُ هَلَلِ اِي ضَرَّ وِرْمَعِ نَبِ هَلَلِ اِي دَبَعَنْع
نَمَوِ ، رِي سَيِ اُمُه ، هَنْجَلِ اِي لَحْدِ اِي اِيْلَصِي مَلَسَمُ دَبَعِ اُمُهَيْلَعُ طِفَا حِي اِي اِيْلَصِي وَ اِيْلَصِي
رُبَّكُيْ وِ ، اَرشَعِ هَلَلِ اِي دَمَحِي وِ ، اَرشَعِ اِيْلَصِي لِكِ رُبْدِي فِ حِجِّ بَسِي ، لِيْلَقِ اِمُهَبِ لِمُعِي
اَعْبَرَا رُبَّكُيْ وِ ، اِن اِي مَلِ اِي فِ اِيْلَصِي مَسْمَحُ وِ فِ اِيْلَصِي اَوِ اِن اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي مَسْمَحُ وِ اَرشَعِ
، نِي اِيْلَصِي وِ اِيْلَصِي وِ ، نِي اِيْلَصِي وِ اِيْلَصِي وِ اِيْلَصِي وِ ، نِي اِيْلَصِي وِ اِيْلَصِي وِ
هُلَلِ اِيْلَصِي هَلَلِ اِيْلَصِي اَرشَعِ اِيْلَصِي اِيْلَصِي اِيْلَصِي اَوِ اِن اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ
اِمُهَبِ لِمُعِي نَمَوِ رِي سَيِ اُمُه فَيِكِ هَلَلِ اِيْلَصِي اِيْلَصِي اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي
هِي اِيْلَصِي وِ ، هَلِ اِيْلَصِي نِ اِيْلَصِي هَلِ اِيْلَصِي وِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي
نِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي اَبِ اِيْلَصِي

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки хислат ёки одат бор. Муслмон банда уларни муҳофаза қилса, албатта жаннатга киради. Иккиси осондир ва уларга амал қиладиган оздир. Ҳар бир намоздан кейин ўн марта тасбеҳ айтади, ўн марта Аллоҳга ҳамд айтади ва ўн марта такбир айтади. Ўша ҳаммаси тилда бир юз элликта. Тарозида бир минг беш юзта.

Қачон ётар жойини олса, ўттиз тўрт марта такбир, ўттиз уч марта ҳамд ва ўттиз уч марта тасбеҳ айтади. Булар тилда юзта, тарозида мингта. Батаҳқиқ, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уларни қўллари билан санаётганларини кўрдим. Шунда:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Уларнинг осон бўлгани ва уларга амал қиладиган оз бўлиши қандай?» дейишди.

«Шайтон бирингизга уйқусида келади ва уни айтишидан олдин ухлатиб қўяди. Намозида келиб, уни айтишидан олдин ҳожатини эсига солади», дедилар».

«Сунан» эгалари ривоят қилганлар.

Ҳадиси шарифдаги «Ҳар бир намоздан кейин ўн марта тасбеҳ айтади, ўн марта Аллоҳга ҳамд айтади ва ўн марта такбир айтади. Ўша ҳаммаси тилда бир юз элликта» дейилганда беш вақт намоз кўзда тутилган.

Бу ерда намоздан кейин ва ухлашдан олдин тасбеҳ, ҳамд ва такбир айтишнинг яна бир услуби ҳақида сўз кетмоқда. Уйқуга кетишдан олдин ўттиз тўрт марта такбир, ўттиз уч марта ҳамд ва ўттиз уч марта тасбеҳ айтиб ётишга амал қилиб борилса, катта хайр, баракага эга бўлинади.

Бизда намоздан кейин айтиладиган тасбеҳ, ҳамд ва такбирда бошқа ҳадиси шарифга амал қилиб келинмоқда.

Имом Муслим ва Термизийлар Каъб ибн Ужра розияллоҳу анҳудан ривоят қиладилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«(Намоз) ортидан келувчиларни айтувчилар ёки қилувчилар ноумид бўлмаслар. Ҳар бир намоз ортидан ўттиз учта тасбеҳ, ўттиз учта ҳамд ва ўттиз тўртта такбир», дедилар».

Ушбу ҳадисда зикр қилинган ҳар бир намоз ортидан ўттиз уч марта «Субҳаналлоҳ», ўттиз уч марта «Алҳамду лиллаҳ», ўттиз тўрт марта

«Аллоҳу акбар»ни зикр қилиш кейинги ривоятларда келадиган зикрлар ила уйғунлашиб, татбиққа кирган.

Имом Муслимнинг ривоятида:

«Ким ҳар намоздан кейин ўттиз уч марта Аллоҳга тасбеҳ айтса, ўттиз уч марта Аллоҳга ҳамд айтса, ўттиз уч марта «Аллоҳу акбар» деса, ҳаммаси тўқсон тўққиз бўлур, юзтанинг тамом бўлиши – «Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ъала кулли шайин қодийр»ни айтса, унинг гуноҳлари денгиз кўпиклари каби кўп бўлса ҳам мағфират қилинур», дейилган.

Имом Муслимнинг ривоятига аввал ёки охирида «Оятал Курсий»ни қўшиб ўқишни сўфийлар жорий қилганлар. Бу сўфийлар хатми деб номланади. Бу нур устига нур дейилади, чунки «Оятал Курсий» Куръони Каримдаги энг улуғ оятдир. Ушбу хатмни қилиш бизда ҳам жорий бўлиб келаётган нарсадир.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 35-жузи

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2023 йил 2 августдаги 02-07/6202-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.